



การพัฒนาแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน The Development of an Empowering Supervision Model for Classroom Action Teacher Research

เกษม เป้าศรีวงศ์*

Kasem Paosriwong

ดร.สุชแก้ว คำสอน**

Dr.Sukkaew Khamson

ดร.ไชยรัตน์ ปรานี***

Dr.Chairat Pranee

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และ 2) ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยดำเนิน การวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 สร้างรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ 1) ยกร่างรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และจัดทำเอกสารคู่มือประกอบการใช้รูปแบบ 2) ประเมินรูปแบบการนิเทศโดยการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ตามมาตรฐานการประเมินของคณะกรรมการร่วมพัฒนามาตรฐานการประเมินทางการศึกษา (Joint Committee on Standards for Educational Evaluation) ด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 ท่าน 3) แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำผลมาวิเคราะห์สรุปได้ รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และเอกสารคู่มือประกอบ การใช้รูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน กับครูโรงเรียนเทศบาลประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ทุกคน จำนวน 50 คนประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ โดยประเมินระดับพลังการทำงานภายในตนเอง และประเมินความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศ ประเมินผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการนิเทศฯ ตามมาตรฐานด้าน การใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ผลการวิจัย 1. รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีลักษณะสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การอบรม (Training) การโค้ช (Coaching) และการสะท้อนผล (Reflection) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบ ตามมาตรฐาน การประเมินของ คณะกรรมการร่วมพัฒนามาตรฐานการประเมินทางการศึกษา ในภาพรวม เท่ากับ 0.94 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ดัชนีความสอดคล้อง ด้านความเป็นไปได้ เท่ากับ 0.97

*นักศึกษาลัทธิปริยัติบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์



ด้านความถูกต้องเท่ากับ 0.96 ด้านการใช้ประโยชน์ เท่ากับ 0.92 และด้านความเหมาะสม เท่ากับ 0.90

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า 2.1) พลังการทำงานภายในตนเอง ของครูนักวิจัย หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 2.2) ความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ของครูนักวิจัย หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 2.3) ผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูนักวิจัยมีคุณภาพ ตั้งแต่ระดับดีถึงดีมากจำนวน 41 เรื่องจากทั้งหมด 50 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 82.00 2.4) รูปแบบการนิเทศฯ มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการประเมินของคณะกรรมการร่วมพัฒนามาตรฐานการประเมินทางการศึกษา ด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลัง / ครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ABSTRACT

The purposes of the research were 1) to construct the empowering supervision model for classroom action teacher research, and 2) to experiment the empowering supervision model. The research was divided into 2 phases. Phase 1. Construct the empowering supervision model for classroom action teacher research comprising of 3 sub-divisions as follows: 1 drafting the model and making the manual for the model, 2 evaluating the model by testing the consistency with the Joint Committee on Standards for Educational Evaluation in terms of utility, feasibility, propriety, and accuracy by 12 experts, 3 adjusting the model according to the experts' recommendations then analyzing the results to make the empowering supervision model and also the manual for the model. Phase 2. Experiment the empowering supervision model with all 50 teachers of Thepsalaprachason School under the Office of Secondary Educational Area 42. Evaluate the experiment of the model by assessing the level of internal empowering, knowledge and understanding in doing the action research before and after the experiment of the supervision model. Evaluate the result of the classroom action teacher research and evaluate the efficiency of supervision model according to the standards of utility, feasibility, propriety, and accuracy. The findings were as follows: 1. The empowering supervision model for classroom action research had 4 important stages of characteristics as planning, training, coaching and reflection. The overall index of model consistency according to the Joint Committee on Standards for Educational Evaluation in utility, feasibility, propriety, and accuracy was 0.94 and when considering each item, it was found that the index consistency was as follows : feasibility of 0.97 , accuracy of 0.96 , utility of 0.92 and propriety of 0.90. 2. The result of the experiment of using empowering supervision model for classroom action teacher research found that 2.1) The internal empowering of the teacher research after using the supervision model was higher than the prior use significantly different at 0.50 level.



2.2) Knowledge, understanding in classroom action teacher research after using the supervision model was higher than the prior use significantly different at 0.05 level. 2.3) The result of classroom action teacher research was qualified from good to best in 41 out of 50 areas of 82% 2.4) The overall supervision model was efficient according to the Joint Committee on Standards for Educational Evaluation in terms of utility, feasibility, propriety, and accuracy with the highest levels and when considering each item it was found that utility, feasibility and accuracy were at the highest levels; whereas, the propriety was at a high level.

Keywords: Empowering Supervision Model / Classroom Action Teacher Research

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นงานในหน้าที่ที่สำคัญของครูในยุคปฏิรูปการศึกษาดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 4 ในมาตรา 24(5) ได้กำหนดไว้ว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอน สามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และในมาตรา 30 ได้กำหนดอีกด้วยว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” มาตรฐานวิชาชีพครู ที่คุรุสภาซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพครู ตาม พ.ร.บ.สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ก็ได้มีการกำหนดไว้ในมาตรฐานเกี่ยวกับด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ กำหนดว่า ครูต้องมีความรู้ในเรื่องการวิจัยทางการศึกษา มาตรฐานและตัวบ่งชี้ การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ได้มีการกำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู ให้มีการศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้ใช้เมื่อ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2554 ก็ได้มีการกำหนดมาตรฐานด้านการจัดการศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของครูใน มาตรฐานที่ 7 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ตัวบ่งชี้ที่ 7 ครูมีการศึกษา วิจัย และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาที่ตนรับผิดชอบ และใช้ผลในการปรับปรุงการสอน จากหลักการดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย มาจากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วม นำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในการข้อค้นพบร่วมกัน (สุวิมล ว่องวานิช, 2554) การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จึงมีความสำคัญมากสำหรับครู ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนอย่างแท้จริง

การพัฒนาครูให้มีความรู้ ความสามารถในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่างๆ ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ได้จัดประชุมปฏิบัติการพัฒนาครูตามโครงการพัฒนาครูยุคใหม่ภายใต้การปฏิรูปการศึกษาไทยในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของกระทรวงศึกษาธิการ



ภายใต้ คำขวัญที่ว่า “ปี 2554 ปีแห่งการพัฒนาคุณภาพครู” แต่การทำการวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก ต้องได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติภายใต้พี่เลี้ยงที่เข้าใจในวิธีการวิจัยอย่างสม่ำเสมอ แต่ในสภาพจริงหลังจากการฝึกอบรม ครูที่ทำวิจัยไม่ได้มีพี่เลี้ยงช่วยในการทำวิจัย ขาดความร่วมมือร่วมใจของเพื่อนครูและขาดการสนับสนุนของฝ่ายบริหารทำให้เกิดความท้อถอยในการทำวิจัย มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำวิจัย ขาดขวัญและกำลังใจในการทำวิจัย ไม่มีแรงจูงใจที่จะทำวิจัย ส่งผลให้ครูทำวิจัยไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาภา คำดี (2554) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ จากผลการทำวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครูผู้สอนควรได้รับคำปรึกษาและคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ศึกษานิเทศก์ควรออกนิเทศ ติดตามงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง แต่สภาพการนิเทศปัจจุบันจะพบปัญหาว่ากระบวนการนิเทศจะเป็นการนิเทศแบบตรวจตรา กำกับ ติดตามงานตามนโยบายว่าโรงเรียนดำเนินการในเรื่องใดบ้าง ไม่ได้ดำเนินการในเรื่องใดบ้าง ไม่ได้เน้นเทคนิคแบบเจาะลึกในเนื้อหาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื่องจากศึกษานิเทศก์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเกี่ยวกับหลักสูตรฯ การจัดการเรียนรู้ และการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีน้อย ไม่สามารถดำเนินการนิเทศครูเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อยได้อย่างทั่วถึง

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อให้ครูเกิดพลังใจ (heart) พลังสมอง (head) และพลังการปฏิบัติ (hand) ในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนด้วยตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
2. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

ครูผู้รับการนิเทศมีระดับพลังการทำงานภายในตนเอง และมีความรู้ ความเข้าใจการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หลังทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลัง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาครูแบบเสริมพลัง ด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการบริหารการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาครูแบบเสริมพลัง ด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการบริหารการศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีประสบการณ์ในด้านดังกล่าว ไม่น้อยกว่า 5 ปี รวม 12 ท่าน ได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และเอกสารประกอบการอบรม ที่ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ตามมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยผู้เชี่ยวชาญ เรียบร้อยแล้ว

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล



1.3.1 การสร้างรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ดำเนินการ 3 ขั้นตอนย่อย คือ

- ยกร่างรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยการศึกษา ค้นคว้าเอกสาร เกี่ยวกับการสร้างรูปแบบ นำมากำหนดองค์ประกอบของรูปแบบเสริมพลังการทำงาน ใน รูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาในการอธิบาย และแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบ ตามแนวคิดของ คีฟส์ (Keeves, 1997) โดยมีองค์ประกอบ 8 ส่วน คือ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ หลักการของรูปแบบ ลักษณะสำคัญของรูปแบบ วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ และสภาพปัจจัยการบรรลุ เป้าหมาย

- กำหนดลักษณะสำคัญของรูปแบบ อธิบายการกำหนดลักษณะสำคัญของรูปแบบให้ สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ ได้ลักษณะสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) เพื่อสร้างความ ตระหนักและกำหนดเป้าหมายร่วมกัน การอบรม (Training) เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียน และสร้างพลังร่วมกันให้มีความพร้อมในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน การโค้ช (Coaching) เพื่อกำกับ ติดตาม และชี้แนะ การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน และการสะท้อนผล (Reflection) เพื่อให้ผู้รับการนิเทศแต่ละ คนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนนำเสนอผลงานของตนเอง ประเมินระดับพลังการทำงานภายในตนเอง ประเมิน ความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ประเมินผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และประเมิน ประสิทธิภาพของรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การได้มาซึ่งลักษณะสำคัญ 4 ขั้นตอนดังกล่าว ได้มาจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ตามมาตรฐานการประเมิน ด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยผู้เชี่ยวชาญ

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลัง ครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ตามมาตรฐานการประเมิน ด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

2.1 ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ทุก แห่ง จำนวน 59 แห่ง จำนวนครู 2,300 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองได้แก่ ครูโรงเรียนเทศบาลประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ทุกคน จำนวน 50 คน โรงเรียนที่ใช้ในการทดลองได้มาโดยเลือกแบบ เจาเจง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบวัดระดับพลังการทำงานภายในตนเอง 2) แบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน 3) แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียน 4) แบบประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การประชุมวางแผน (Planning) เพื่อสร้างความตระหนักและกำหนด เป้าหมายร่วมกัน ใช้เวลา 2 วัน สำหรับคณะผู้นิเทศ 1 วัน และประชุมร่วมกับครูผู้รับการนิเทศ 1 วัน

ระยะที่ 2 การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Training) ตามรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครู นักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ใช้เวลา 3 วัน ในสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับ 1) การส่งเสริมให้รู้จักและเข้าใจตนเอง



(Self-awareness) 2) การพัฒนาทีมงาน (Teamwork) และ 3) การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action research)

ระยะที่ 3 การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนตามสภาพจริง ใช้เวลา 8 สัปดาห์ คณะผู้นิเทศ ปฏิบัติการนิเทศติดตาม ด้วยวิธีการโค้ช (Coaching) โดยการสนทนาวางแผน (Planning Conversations) การติดตามการปฏิบัติงาน (Monitoring) และการสนทนาเพื่อไตร่ตรองสะท้อนคิด (Reflecting Conversations) สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 1 วัน 8 สัปดาห์ รวม 8 ครั้ง

ระยะที่ 4 การสะท้อนผล (Reflection) จัดนิทรรศการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อน ผลงาน ของผู้รับการนิเทศแต่ละคน ประเมินพลังการทำงานภายในตนเอง ประเมินความรู้ ความเข้าใจ การวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน ประเมินผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และแบบประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการ นิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ใช้เวลา 1 วัน

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย พลังการทำงานภายในตนเอง ของครู ก่อนและหลัง การใช้รูปแบบการนิเทศฯ โดยการทดสอบค่าที (t – test แบบ dependent)

2.4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ของ ครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ โดยการทดสอบค่าที (t – test แบบ dependent)

2.4.3 ประเมินผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ด้วยระดับคุณภาพ 5 ระดับ คุณภาพดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และควรปรับปรุง เทียบเป็นคะแนน 5 , 4 , 3 , 2 และ 1 ตามลำดับ สรุปผล วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และนำไปเปรียบเทียบกับระดับคุณภาพ

2.4.4 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพ ของรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน ตามมาตรฐานการประเมิน ด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ด้วยระดับคุณภาพ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เทียบเป็นคะแนน 5 , 4 , 3 , 2 และ 1 ตามลำดับ สรุปผลการวิเคราะห์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีลักษณะสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การอบรม (Training) การโค้ช (Coaching) และการสะท้อนผล (Reflection) โดยมีค่า ดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบ ตามมาตรฐานการประเมิน ในภาพรวมเท่ากับ 0.94 และเมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่า ดัชนีความสอดคล้อง ด้านความเป็นไปได้ เท่ากับ 0.97 ด้านความถูกต้อง เท่ากับ 0.96 ด้านการใช้ ประโยชน์ เท่ากับ 0.92 และด้านความเหมาะสม เท่ากับ 0.90

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า

2.1 พลังการทำงานภายในตนเองของครู หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ สูงกว่าก่อนการใช้ อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยพลังการทำงานภายในตนเองของครู หลังการใช้รูปแบบการ นิเทศฯ เท่ากับ 161.22 คะแนน ค่าเฉลี่ยพลังการทำงานภายในตนเองของครู ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศฯ เท่ากับ 110.82 คะแนน จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน

2.2 ความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ สูง กว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียนของครู หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ เท่ากับ 25.12 คะแนน ค่าเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจ การวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศฯ เท่ากับ 17.52 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน



2.3 ผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู มีคุณภาพตั้งแต่ระดับดีถึงดีมาก จำนวน 41 เรื่อง จากทั้งหมด 50 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 82.00 โดยมีผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ระดับดีมาก จำนวน 7 เรื่อง ระดับดี จำนวน 34 เรื่อง และระดับพอใช้ จำนวน 9 เรื่อง

2.4 รูปแบบการนิเทศฯ มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการประเมิน ด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.54$, S.D.=0.51) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$, S.D.=0.48) ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.63$, S.D.=0.49) และด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.52) ส่วนด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.42$, S.D.=0.52)

อภิปรายผลการวิจัย

1. รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีลักษณะสำคัญ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การอบรม (Training) การโค้ช (Coaching) และการสะท้อนผล (Reflection) ลักษณะสำคัญ 4 ขั้นตอน ดังกล่าว เป็นผลการวิจัยที่ได้สังเคราะห์ จากเอกสารแนวคิดของนักการศึกษา ดังนี้ วัชร่า เล่าเรียนตี (2556) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า กระบวนการนิเทศการศึกษานั้น ประกอบด้วย การวางแผน การจัดทำแผน การติดตามดูแล การประเมินผล สังต์ อุทรานันท์ (2530) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการศึกษา 5 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนการนิเทศ 2) การให้ความรู้ก่อนดำเนินการนิเทศ 3) การดำเนินการปฏิบัติงานนิเทศ 4) การสร้างเสริมกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานนิเทศ 5) การประเมินผลการนิเทศ แอลเลน (Allen, 1969, อ้างถึงใน สังต์ อุทรานันท์, 2530) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า กระบวนการนิเทศการศึกษา ประกอบด้วยกระบวนการหลัก 5 กระบวนการที่เรียกว่า POLCA คือ 1) กระบวนการวางแผน (Planning Process) 2) กระบวนการจัดสายงาน (Organizing Process) 3) กระบวนการนำ (Leading Processes) 4) กระบวนการควบคุม (Controlling Process) 5) กระบวนการประเมินผลการทำงาน (Assessing Process) และจากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ ธัญพร ชื่นกลิ่น (2553) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของ อาจารย์พยาบาล ที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล พบว่า รูปแบบการโค้ช มีกระบวนการดำเนินการ 4 ระยะ คือ 1) ระยะการเตรียมการ 2) ระยะวางแผนการโค้ช 3) ระยะการปฏิบัติการโค้ช 4) ระยะการประเมินผลการโค้ช ยุพิน ยืนยง (2553) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่า รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน มีกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ 1) คัดกรองระดับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของครู 2) ให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) ดำเนินการนิเทศ 4) ประเมินผลการนิเทศ เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2552) ได้ศึกษา รูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์ พบว่า รูปแบบการนิเทศ ประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการจำเป็น 2) จัดการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ 3) วางแผนการนิเทศ 4) ปฏิบัติการนิเทศ 5) ประเมินผลการนิเทศ สำหรับองค์ประกอบของรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มี 8 ส่วน คือ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ หลักการของรูปแบบ ลักษณะสำคัญของรูปแบบ วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการนิเทศ การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ และสภาพปัจจัยการบรรลุเป้าหมาย เป็นรูปแบบเชิงภาษา (Semantic Model) ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาในการอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบ ตามแนวคิดของ คีฟส์ (Keeves, 1997) ในการประเมินรูปแบบ ใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาครูแบบเสริมพลัง ด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ด้าน



การบริหารการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสถิติ ที่มีผู้มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีประสบการณ์ในด้านดังกล่าว ไม่น้อยกว่า 5 ปี รวม 12 ท่าน โดยได้ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ ตามมาตรฐานการประเมินของคณะกรรมการร่วมพัฒนามาตรฐานการประเมินทางการศึกษา (Joint Committee on Standards for Educational Evaluation, 1994) ด้านการใช้ประโยชน์ 7 ตัวบ่งชี้ ด้านความเป็นไปได้ 3 ตัวบ่งชี้ ด้านความเหมาะสม 8 ตัวบ่งชี้ และด้านความถูกต้อง 12 ตัวบ่งชี้ รวม 30 ตัวบ่งชี้ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวม เท่ากับ 0.94 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ดัชนีความสอดคล้อง ด้านความเป็นไปได้ เท่ากับ 0.97 ด้านความถูกต้อง เท่ากับ 0.96 ด้านการใช้ประโยชน์ เท่ากับ 0.92 และด้านความเหมาะสม เท่ากับ 0.90 ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องที่ใช้ได้ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป จึงถือได้ว่ารูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มีคุณภาพตามมาตรฐาน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พบว่า

2.1 พลังการทำงานภายในตนเอง ของครู หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยพลังการทำงานภายในตนเองของครู หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ เท่ากับ 161.22 คะแนน ค่าเฉลี่ยพลังการทำงานภายในตนเองของครู ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศฯ เท่ากับ 110.82 คะแนน จากคะแนนเต็ม 200 คะแนน แสดงว่าในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศฯ ทำให้ครูเกิดพลังใจพร้อมที่จะปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องจาก ในลักษณะสำคัญ 4 ขั้นตอน ของรูปแบบการนิเทศฯ ในขั้นที่ 2 ขั้นการอบรม (Training) เป็นขั้นของกระบวนการพัฒนา โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ สารที่ใช้ในการพัฒนา ส่วนหนึ่งจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ การส่งเสริมให้รู้จักและเข้าใจตนเอง และการพัฒนาทีมงาน โดยใช้วิทยากรที่มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญด้านจิตตปัญญาศึกษา จากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยวิทยากรมีบุคลิกภาพที่เป็นกัลยาณมิตรกับผู้เข้ารับการอบรม ทำให้ครูเห็นคุณค่าในตนเอง เกิดพลังใจที่จะมุ่งมั่นในการทำงาน ให้บรรลุเป้าหมาย

2.2 ความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ สูงกว่าก่อนการใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู หลังการใช้รูปแบบการนิเทศฯ เท่ากับ 25.12 คะแนน ค่าเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศฯ เท่ากับ 17.52 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน แสดงว่าในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศฯ ทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นอย่างดี ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องจาก สารที่ใช้ในการอบรม (Training) ส่วนหนึ่งจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีเนื้อหาสาระย่อย ในเรื่อง แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การประเมินและพัฒนาคุณภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยมีศ.ดร.พิชิต ฤทธิ์จรรยา ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นอย่างดีมาเป็นวิทยากร โดยวิทยากรจะเน้นการฝึกปฏิบัติ การเรียนรู้ร่วมกัน และให้ข้อเสนอแนะกับผู้เข้ารับการอบรม อย่างเป็นกัลยาณมิตร ทำให้ครูมีพลังสมอง เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พร้อมทั้งจะมุ่งมั่นในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน

2.3 ผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู มีคุณภาพตั้งแต่ระดับดีถึงดีมาก จำนวน 41 เรื่อง จากทั้งหมด 50 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 82.00 โดยมีผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ระดับดีมาก



จำนวน 7 เรื่อง ระดับดี จำนวน 34 เรื่อง และระดับพอใช้ จำนวน 9 เรื่อง รวม 50 เรื่อง การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครู มีช่วงระยะเวลาในการดำเนินการเพียง 3 เดือน ในการเขียนรายงานผลการวิจัย จึงไม่เน้นการเขียนรายงานการวิจัยแบบเป็นทางการ แต่จะเน้นการสะท้อนผลการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นตามสภาพจริงในชั้นเรียน โดยมีประเด็นการประเมินผลงาน ตามแนวคิดของ Kemmis (1988, อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวาณิช, 2554) 3 ประเด็น คือ 1) จะตรวจสอบว่า ครูมีการตัดสินใจที่สุ่มรอบคอบหรือไม่ว่าจะเลือกวิธีแก้ปัญหาแบบใด 2) กระบวนการสะท้อนผลการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน มีความเข้าใจอย่างแท้จริง หรือไม่ และ 3) ข้อค้นพบที่เป็นจริง มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ หรือไม่

2.4 รูปแบบการนิเทศฯ มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการประเมินของคณะกรรมการร่วมพัฒนามาตรฐานการประเมินทางการศึกษา ด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, $S.D.=0.51$) ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการนิเทศฯ ดำเนินการโดยให้ครู ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศฯนี้ ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ประเมินเชิงสรุปผลรวมของรูปแบบการนิเทศฯ เพื่อเป็นการตัดสินใจคุณค่าของรูปแบบการนิเทศฯ สอดคล้องกับแนวทางการประเมินอภิมานของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, and Shinkfield, 2007) และถ้านำค่าเฉลี่ย 4.54 ที่ได้จากการประเมินมาเทียบสัดส่วนกับคะแนนเต็มของมาตรฐานการประเมินซึ่งมีคะแนนเต็ม 5 จะได้ค่าสัดส่วนเท่ากับ 0.91 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูงมาก (สมหวัง พิชยานูวัฒน์, 2553) แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้ มีคุณค่าสูงมาก ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ไปใช้ในโรงเรียน ควรดำเนินการทั้งโรงเรียน เพื่อร่วมแรงร่วมใจกัน ช่วยเหลือกันซึ่งกันและกัน ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน โดยดำเนินการไปพร้อมๆกันอย่างเป็นระบบ ในภาวะการทำงานปกติของครู

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องให้ความร่วมมือในการเสริมพลังเชิงบริหาร ปรับโครงสร้างการทำงานในโรงเรียนให้เอื้อต่อการทำงานอย่างอิสระ ให้อำนาจครูอย่างเต็มที่ในการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

1.3 ศึกษาเทคนิคที่จะไปทำหน้าที่ในการโค้ชจะต้องมีความรอบรู้ในเนื้อหาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นอย่างดี ครูให้การยอมรับและศรัทธา ชี้แนะอย่างเป็นกัลยาณมิตรให้ครูมีขวัญกำลังใจในการพัฒนางานวิจัย

1.4 ในการส่งเสริมที่จะให้ครูทุกคน มีพลังใจ มีพลังสติปัญญา และมีพลังการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนได้ประสบผลสำเร็จนั้น ในระยะแรก ควรเน้นการวิจัยปฏิบัติการแบบไม่เป็นทางการก่อน แต่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกภาคเรียน เมื่อครูเกิดทักษะมีความชำนาญมากขึ้น การวิจัยปฏิบัติการแบบเป็นทางการ ก็ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับครู

1.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียน จะต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนทุกโรง ให้มีเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สะท้อนผลงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ในระดับเขตพื้นที่การศึกษาทุกปี เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องยั่งยืน



2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัย โดยศึกษาต่อว่า เมื่อนำรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังครูนักวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ไปใช้ในโรงเรียนแล้ว เกิดผลกระทบกับโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน อย่างไร คุณภาพการศึกษาดีขึ้นหรือไม่

2.2 ควรทำการวิจัย การนำรูปแบบการนิเทศแบบเสริมพลังไปพัฒนาครูในเรื่องอื่นๆ เช่นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ , การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง , การสร้างคลังข้อสอบที่เน้นการคิด ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2552). **รูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนาภา คำดี. (2554). **รูปแบบการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคตะวันออก**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธัญพร ชื่นกลิ่น. (2553). **การพัฒนาแบบการโค้ช เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์พยาบาล ที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุพิน ยืนยง. (2553). **การพัฒนาแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2556). **ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎี กลยุทธ์สู่การปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2553). **วิธีวิทยาการประเมิน : ศาสตร์แห่งคุณค่า**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงัด อุทรานันท์. (2530). **การนิเทศการศึกษา หลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2554). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. (พิมพ์ครั้งที่ 15). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Joint Committee on Standards for Educational Evaluation. (1994). **The Program Evaluation Standards**. (2nd ed.). Thousand Oaks, California : Sage Publications.
- Keeves, J.P. (1997). **Models and model building**. In Keeves, J.P. (ed.). **Educational research, methodology and measurement : An International Handbook**. (2nd ed.). Oxford : Pergamon Press.
- Stufflebeam, D.L. and Shinkfield, A.J. (2007). **Evaluation theory, model , and applications**. San Francisco : Jossey-Bass.